వైద్య సాంప్రదాయము

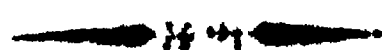
SL.NO: 540

ఉపోద్ఘాతము.

సుజనులారా!

ఎద్దేని చిన్న పుస్తకమొకటి వ్రాయందలంచి తొలు దొల్త దైనప్రార్థనంబు సమ్మతమగుట శ్రీకృష్ణభగవానుని నిర్హేతుకంబాయమాన కృపాకటాక్షమున నీస్తోత్రమురచించితిని. వెంటనెముద్రింపించుటకు "శ్రేయాంసి బహువిఘ్నాని" యనున్యాయంబున లేమికిం దోడుగ నస్మన్మాతాపితల వియోగములును నంతరాయకములయినవి. నారుపోసిననాండె నీరుపోయునను మాటకు శ్రీనందసూతి యనంతకృపంగాంబోలు - నీహేలాపుర వాస్తవ్యులును వైశ్యవరులును గుండేపల్లి విస్సన్నపేట మున్నగు నస్తీటుల జమీందారులునునగు మ॥రా॥శ్రీ మోతే వేంకన్న గారును నీరీ సాదరులగు శ్రీ గంగరాజుగారును దమకు శ్రీ భగవంతునియందలి భక్తివెల్లడించుచు నాయెడంగల ప్రీతిమెయి నాదరమునం గొన్ని పద్యములువిని ద్రవ్యమొసంగి యుప్రోత్తేజింపించి రందులకు నాదగు కృతజ్ఞతకెంతయుం బాత్రులు. మఱియు నప్పుడప్పుడు తీరికగా గ్రంథరచనకనువగు సదాశయము లొసంగుచువచ్చిన మన్మిత్రవరులగు బ్రహ్మశ్రీ చింతలపాటి పట్టాభిరామ శాస్త్రులవారికెంతయు నాను కృతజ్ఞతాపూర్వకవందనములర్పించుచుంటి. ఇటీవల వైదర్భీపరిణయమను నాటకమునుగూడ రచించితిని. అయ్యదియు నచ్చులోనున్నది. అయినను గ్రంథరచనకిదియె ప్రాథమిక ప్రయత్నమగుట " ప్రమాదో ధీమతామపి " యనుటంబట్టి యజ్ఞాతంబులును

శ్రీకృష్ణస్తోత్రము

ఇది

బళ్ళారి, సి. యస్. యస్. హైస్కూలు ప్రధానాంధ్రోపాధ్యాయులగు

శ్రీ మత్పరవాదిభయంకర వేంకటాచార్యుల వారిచే

రచియింపఁబడి,

విస్సన్నపేట అంకె కుందేపల్లి ముష్టిపల్లి జమీందార్లు

మ. రా. రా. శ్రీ. మోతే వెంకన్న, గంగరాజుగార్ల

ద్రవ్యసహాయమున

నెల్లూరు, రామా ముద్రాక్షరశాల యందు

ముద్రింపఁబడెను

ప్రథమముద్రణము 500 ప్రతులు.

1919

ప్రమాదజంబులునగు దోషంబులుండినను గవచ్చు. అయ్యవి మన్నించి సదయతఁ దెలిపినఁ బునర్ముద్రణంబున సవరించు కొనువాఁడ.

పోషకులకు నాశీర్వాదము.

క. రాజాననయగు సిరితో
రాజిలుహరి గాచుఁగాత రభసమునసదా
రాజుల మోతే జలనిధి
రాజులవెంకన్న గంగరాజులఁగరుణన్.

ఇట్లు విన్నవించు
సకలసుజన విధేయుఁడు,
శ్రీ. ప్ర. వేం.
గ్రంథకర్త.

ప్రకటన.

త్వరపడుఁడు ! త్వరపడుఁడు ! !

సి. యమ్. యస్. హైస్కూలు సీనియరుపండితులగు శ్రీమత్త్రిపురివాది భయంకరం వేంకటాచార్యులవారిచే వ్రాయఁబడిన వైదర్భీపరిణయమను నేడంకముల నాటకమచ్చగుచున్నది. కొద్ది ప్రతులుమాత్రమే వేయఁబడును. భావసరసము. పద్యములు సొంపుగను రసవంతముగనునుండును. ఇందలి కథ రుక్మిణీకళ్యాణము. కథాంశమెల్లరెఱిఁగినదే యగుట వ్రాయనైతి. ఆలస్యముచేసిన దొరకనేరవు. వలయువారలు గ్రంథకర్తగారి పేరగాని లేక యీక్రింది నావిలాసమునకుఁగాని వ్రాసి కొనిన పొందఁగలరు.

వెల రు 0—10—0.

ఇతరఖర్చులు కొనువారేభరించవలెను.

ఇట్లు,

ఆచంట గోపాలకృష్ణయ్య.

పవరుపేట:-ఏలూరు, కృష్ణాజిల్లా

శ్రీ హయవదన పరబ్రహ్మణేనమః

శ్రీ కృష్ణస్తోత్రము.

ఇష్టదేవతాప్రార్థనము

ఉ. శ్రీవసుధాదిభూతములు
పృథ్వీరుహంబులుగోత్రసంఘముల్
దేవదివౌకసారి తతిదీక్షులు
భూజలచార సంహతుల్
పావకచంద్రసూర్యులుఁ దపంబులు
రాత్రిఁబవల్ ద్విసంధ్యలుఁ
సావియు యత్స్వరూపములో
సంస్తుతి సేయుదు నట్టి కృష్ణునిన్.

విఘ్నేశ్వరప్రార్థనము.

ధృవకోకిల.

శుభచరిత్రుని శుక్లవర్ణుని శుభ్రవస్త్రవిరాజితున్
విభవముప్పుఁగ విఘ్ననాయక వేత్రహస్తుఁ జతుర్భుజున్
సుభగరూపు నుతింతు విష్ణుని జాడవిఘ్నము లేగఁగా
నభయమిచ్చుచుఁ గావుఁగాతదయార్ద్రమానసుఁ డెల్లెడన్.

మాతా పితృ ప్రార్థనము.

శా. శ్రీమద్వాది భయంకరాన్వయసుధాసింధ్వోషధీశుండు వే
దామోదంపురసాల యిక్కయగు వేదాన్తాభిధానున్సుశీ
లాముక్తంపు గుణాలప్రోకయగు సీతాంబా బలీచ్ఛానుగన్
నీమంబొప్ప భజింతు మత్పితరుల న్నిత్యంబు సద్భక్తిమై.

హయగ్రీవస్తుతి.

క. జ్ఞానానందమయున్విమ
లానుపమస్ఫటిక దేహునవ్యయు దేవున్
మానితువిద్యా ధారుం
బూనిక విద్దెలొసంగ హయముఖుఁ గొల్తుమదిన్.

గురుప్రార్థనము.

ధృవకోకిల.

సరసశాస్త్రవిశార దేంద్రుని సర్వకావ్య ధురంధరున్
విరసపండిత వాగసింహుని వేదతత్వ విచారునిన్
సరసునేతి కులేందుసుబ్బయ శాస్త్రివర్యు దయానిధిన్
గురువరోత్తము శాంతమూర్తినిఁగూర్మిఁ బ్రోవఁగఁ గొల్చెదన్.

శ్రీకృష్ణస్తోత్రము.

భూనీళాననవిధు
శోభామృతపాన ముదిత శుంభన్నయనా
నాభీకమలవిదీధితి
శోభితఫణిరాజశయన శోభనమూర్తీ. 1

క. భూసురహృదయాఖేలా
భాసురదానవ పటుబల భంజనరూపా
వాసవముఖ దేవవినుత
భాసితవిమల సుచరిత్రభక్త శరణ్యా. 2

సీ. ఘనమేఘ సన్నిభగాత్రునిఁ బద్మాక్షుఁ
బీతవసనధారుఁ బీనవక్షుఁ
గంబుకంఠు జలదగంభీరనిస్వనుఁ
గౌస్తుభమణిహారుఁ గమలనాథు
వైజయంతీదామ వాసనారాజితు
శంఖచక్రధరుని శార్ఙ్గచాపు,

గామోదకీయుక్తు ఖడ్గనందకరాజు
శ్రీవత్సచిహ్నుని శేషశయను

తే. గీ. దేవదేవుఁ జతుర్బాహు దేవవంద్యు
సర్వలోక శరణ్యుని సర్వగర్భు
నిఖిలలోక సంచారుని నిర్వికల్పు
సర్వవేద్యుని సదయుని శౌరిఁ దలఁతు. 3

క. వనజాసనాది దేవత
లనిశంబు మదిని విమలతపావనుగ నేరూ
పునరక నాశక మంచును
వినయంబునఁ గొల్తురట్టి విష్ణు భజింతున్. 4

ఉ. నిర్మలమూర్తి సచ్చరితనిర్గుణరూప సురూపపావనా
కర్మవిదూర ఘోరనరకాంతక విశ్వమవిశ్వకారణా
మర్మవినాశనా కలుషమర్దనకాలమ మూలపూరుషా
నిర్మలబుద్ధితోఁ గొలుచునీదగు భక్తునిఁగావు మాధవా. 5

సీ. అబ్జయోని ప్రముఖామరు లతిభక్తి
నినుఁగొల్చి యిడుమల నెట్టియిడరె
యంబరీషుఁడు నిను నంజలితో మ్రొక్కి
దుర్వాసు గర్వముఁ దూలనడఁచె
ధ్రువుఁడు నిన్నుఁ గొలిచి ధ్రువుఁడయ్యె నభమునఁ
బశుపతి నీదయఁ బ్రతుకుఁగనఁడె
మున్ను భగీరథుం డెన్నిరయు ప్రార్థించి
గంగామతల్లి నిఁ గాంచలేదె

తే. గీ. మును హరిశ్చంద్రుఁడు గడిపె ముప్పులెల్ల
వఱలె రుక్మాంగదుండును వాసిగాఁగ
నృగుఁడు నిజరూపమునుబొందె నీదుదయను
సకలరక్షక సర్వేశ చక్రి కనుము. 6

క. దీనులపాలిటి దైవమ
దీనానను నన్నుఁగావ దిక్కఁగనీవే
ప్రాణము మకరవశుఁడనను
హానతిఁగని కరిమనిచెను నజునిభజింతున్. 7

ఉ. దేవతలొక్కచెంతఁ గనుదీనదశన్విలపించివేఁడ భూ
దేవులు మానసంబులను దీవ్రతరంబగు దుఃఖమొందఁగా
నీవయదిక్కుమాకని మునీశ్వరులెంతయు మ్రొక్కమీనమై
దేవవిరోధిసోమకునిఁ దెచ్చినకృష్ణునిఁ గొల్తునిచ్చలున్. 8

మ. అమరుల్ దానవబాధకోర్వక తదీయాస్త్రాగ్ని కీలాళికిన్
సమిధారూపముతోటఁగాంచి మొదలోసర్వేశ్వరున్వేఁడఁగా
నమృతంబొందఁగబోధసేసి కడు మాన్యత్వంబు దజ్జెందఁగా
నమరత్వంబొసఁగూర్చుకూర్మమయునేనాకృష్ణుఁగొల్తున్మదిన్

చ. దివిజులుమానసంబులను దిక్కఁకనీవయటంచుఁగొల్వఁగా
భువినిజనంబులెల్లరును భోరునఁ గేలులు మోడ్చి యేడ్వఁగా
భువితనభారదుఃఖమును మోముచదెల్పవరాహమూర్తియై
యవనినిఁజుట్టఁజుట్టు నమరారినిఁద్రుంచినకృష్ణుఁగొల్చెదన్.

సీ. బ్రహ్మాదుఁ డమభక్తుఁ డాహ్లాదమునవిష్ణు
పాదపద్మంబులు భజనసేయఁ

గాంచియాతనితండ్రి క్రౌర్యబుద్ధిహిరణ్య
కశిపుఁడు తనలోన గర్వమెసఁగ
విష్ణుభక్తినిమాన్ప విశ్వప్రయత్నము
సేయఁదొడంగినఁ జిఱుతఁడపుడు
నిన్ను నంజలిఁ జేసి విన్నవింపఁగఁగష్ట
చయములెల్ల సరగఁ జనవె వేగ

తే. గీ. నెట్టియిడుమలనైనను నెట్టివేసి
తండ్రికోరినబాలుఁడు ధైర్యమూని
వేఁడనరహరిరూపుఁడై వెలసియచట
దైత్యుసమయించు శౌరిసి దలఁతుభక్తి. 11

చ. అలబలిచక్రవర్తి యిలయాగములొక్క శతంబుసేయఁ దా
నలఘుధనంబులన్నిఁటుల నత్యధికంబగు మాన్యభూముల
సలలితమొప్ప భూసురులు సంతసమొందఁ గనీయఁగుజ్జవై
యిలనొకకొంతగోరివిభుదేచ్ఛలఁదీర్ప వెకృష్ణ మ్రొక్కెదన్.

చ. పరశుపుసేతఁబట్టి ధర భార్గవరాముఁడనంగ పీరుఁడై
పరగఁగఁదండ్రియాన గొనిపాపభయంబినుమంతశూన్యమై
బిరబిరఁదల్లిఁజూపి కృతవీర్యతనూజునిఁద్రుంచి పార్థివా
శిరువదియొక్క మారణఁచియిచ్చుమెలంగ వెకృష్ణ మ్రొక్కెదన్

చ. అసురులబాధకోర్వ కమరాధిపుఁడాదిగ దేవసంఘముల్
వెసఁజనినిన్ను వేఁడఁగడు ప్రీతినివారలనంబికొసలే
శిసుతుఁడవైజనించి యతిశూరత రాక్షససంఘమున్సమం
జసముగఁద్రుంచిదేవతతిఁజక్కఁగఁజేయ వెరామమూర్తివై.

శా. దేవా మా మొఱ యాలకించి కనుమా దిక్కెవ్వఁ డన్లేదుమా
తాపుల్ సక్కఁగఁ జేతఁ బట్టిరసురుల్ దైన్యంబు నొందించి రో
దేవేశా యని వేఁడ ధాత్రిఁ గరుణన్ ధీరాత్ముఁడై దేవకీ
దేవీగర్భమునం జనించిన మహాతేజున్ సదాఁ గొల్చెదన్. 15

క. పసిబాలుఁ డంచుఁ బూతన
విసపుఁ క్షీరములు గుడుపఁ బెల్లుగ రాఁగా
వెస వెసఁ ద్రావుచు నసురుల
నసురం గడ తేర్చి నిల్చు నవ్యయుఁ దలఁతున్. 16

క. శకటము భాతిఁ జెలంగుచు
సకలాధిపుఁ గన్ను గప్పఁ జయ్యన రాఁగాఁ
బకపక నగుచుం దానవు
నుకరంబుగఁ ద్రుంచు నందసూను భజింతున్. 17

క. ఉంగనుఁ బెట్టెడు వేళల
నంగుష్ఠము నోట నుంచి యానుటఁ గనితా
సంగడి యశోద వ్రేలిని
నంగుగఁ గొట్టిన వడలెడు నజుని భజింతున్. 18

చ. విపులకఠోరవక్షమున వేడుకఁ గట్టిన తారహారముల్
గపురపుదండలున్ మఱియుఁ గాంచనరత్నమయాదిభూషలున్
దపనుని మీఱుఁ గాంతి నిడఁ దద్దయు బంగరుటూయెలన్ సదా
యపటుతఁ బ్రీతి నంగుటము నానుచు నూఁగెడు కృష్ణుఁ గొల్చెదన్

ఉ. పాలను గ్రోల నేర్పుట నపారతృషం దనయుంక పీఠకం
బాలిని జేర్పఁ జేత నొక చన్గబళించి తదీయహారమున్

వైళమమాయిచేఁబడసి యమ్మగఁ గేరుటఁగాంచి తల్లియో
బాలకయీనుమీయనఁగఁ బాలను ద్రావెదుకృష్ణుఁగొల్చెదన్

క. అనిలుని రూపంబునఁ దాఁ
గనుఁగొని పసి బాలుఁడంచు గపటంబున వే
వినువీథిఁ దొద్దగొంచుక
చనెడు నసురుఁబట్టితునుము శౌరిఁదలంతున్. 21

క. బంగరు మువ్వలు కాలిని
సంగారఁగ ఘల్లు ఘల్లుమంచును మ్రోయన్
సంగడి నూచుక ప్రాకుచు
నింగముగొల్పుచుఁ దిరిగెడు కృష్ణుభజింతున్. 22

తే. గీ. చిన్ని మువ్వలు కాలినివన్నె మీఱఁ
జిన్నినాన్న రారాయను చిన్నెలరసి
తల్లి దరిసేర నేలపై దత్తరముగఁ
గేరిమోఁకాళ్ళఁ దిరిగెడు కృష్ణుఁదలఁతు. 23

చ. తళతళలాడు మేల్పసిఁడి దట్టపుగజ్జెలు నేలతాఁచి నే
కలకలలాడు మోములుకఁ గందఁగ
బొమ్మములొల్క నేర్వఁగా
నలజడిదీర్పఁ దల్లి వెనవద్దదె
నూడుమటంచు నెత్తి తా
నలరు సువర్ణకారిడ నాటలఁ
దేరెదు కృష్ణుఁ గొల్చెదన్. 24

ఉ. తల్లినిగాంచి తోరపుఁ బదార్థములెల్ల ససంభ్రమంబునం
ద్రుళ్ళఁగఁ జిమ్ముచవ్వుచు సరోరుతయాతయుఁ జూడలక్షపై

నుల్లముతల్లడిల్ల వడిమోచన సేయు తెఱంగు దోఁచితా
నుల్లసమొందఁదల్లికడకొయ్యనఁబోయెదుకృష్ణఁగొల్చెదన్.

తే. గీ. తండ్రిపాన్పునఁ బవళించి తాత యత్త
యుంచుఁ బెక్కుముమోమున నందమలరఁ
గాంతతడప్పునఁ దల్లిఁబోఁ గోర్కి పుట్టఁ
దాఁడ్రివేఁడెదు శ్రీకృష్ణుఁ దలఁతుభక్తి. 26

ఉ. పాకను బెట్టి తల్లితగఁ జల్లగనుండెదు నాఱుబైటనే
నాకుసిఁజూపఁగోరుమది నాసలుపొంగఁగఁదాయిదాఁచని
శ్లోకము మీఱరావెయని సన్నలుసేయుటఁగాంచివేగమే
గొంకక దాఁచు దాయిఁయనికోర్కులుదీర్చుకృష్ణుఁగొల్చెదన్.

క. అద్దములఁ బోలు చెక్కులు
తద్దయుఁ గదలఁగ వేడ్కఁ దాతన నాన్నా
వద్దనిన వినకపలికెడు
నద్దనుజారి నుతింతు నతులితభక్తిన్. 28

ఉ. చిన్నికుమార రార కమశీఘ్రముమనీదగు ముద్దుసీయుమా
వెన్నను గ్రోల రమ్మనుచు వేడుకఁ బిల్చినఁ బిడ్డరామిఁదాఁ
గన్నులుమూసికొంచు వడిగానిట కెన్వఁడు వచ్చునోయనన్
గన్నులమూఁతవిడుపడ గంతముఁజుట్టెదుకృష్ణుఁగొల్చెదన్.

క. పడుచును లేచుచుఁబరుగునఁ
దడఁబడునడుగులను నడుచుఁదత్తరమొప్పన్
విడివడిఁదిరుగఁగ లేకను
వడివడిఁజేయూఁతనడుచు వరునిభజింతున్. 30

తే. గీ. తల్లి కోపము నూపినఁ దండ్రిఁ జేరి
తండ్రిఁ గసరుచుఁ బలికినఁ దల్లిఁ జేరి
తల్లిదండ్రులు విసిగినఁ దగ్గియుండి
వెలవెలనడిచి దరిఁ జేరు వెన్నుఁ దలఁతు. 31

ఉ. నందుఁడు దన్నుఁ జూచి వడి నందన రమ్ము నివిల్వ నా సతో
నందక పాఱుచుండి తగ నందున వెన్కకుఁ జూచి చూచియా
నందము మీఱఁ దన్ద ఱుము నందున నక్కొని వేడ్కఁ దండ్రియున్
సందిటఁ బట్టఁ బ్రీతి మెయి నంతస మొందెడు శౌరిఁ గొల్చెదన్.

ఆ. వె. బువ్వ గుడుచు వేళ మురిపెంబు సూపుచుఁ
గూడు దినక మిగిలి గొడఁగుచుండి
కోపగింపఁ దల్లి గొంతెత్తి యేడ్చుచుఁ
గోర్కెఁ దీర్పఁ మెసఁగు గోపుఁ దలఁతు. 33

ఉ. పిచ్చిక గూండ్లు గట్టి నడివీధుల నొప్పగ బొమ్మరిండ్లు గాఁ
బచ్చని యాకులుం జియటఁ బాత్రలఁ బోలఁగ మట్టి యుండలన్
బచ్చడి కూర పప్పు లివె పాయసముల్ మణిపిండివంటలున్
మచ్చికఁ దీరఁ గుడ్వ నిడి మర్త్యత నాడెడు కృష్ణుఁ గొల్చెదన్.

ఉ. వెన్నయుఁ బాలు పెర్గులను వ్రేలెడునుట్లను గుండలూడ్చి ని
వెన్నఁ దుఁ ద్రావుచుంటఁ గని వ్రేతలు వీధులఁ బువ్వఁ దిట్టఁగా
విన్ననిమోముతోఁ జనక వేగ మనవ్వుటఁ గాంచి తల్లి తా
యన్నయి దేమి కార్యమన నంతనఁ జూపవె విశ్వరూపమున్.

ఉ. వెన్నను దొంగిలించె నట పేడసి గోపకులాంగనాళి నిన్
గన్న యశోద కున్ దెలుపఁ గట్టడి సేయఁగ నెంచి రోటికిం

చిన్నతనంబుఁ జేష్టలిఁకఁ జెచ్చెరమానుమటంచుఁగట్టఁగా
మన్ననలందఁగోరియులమద్దులఁ ద్రుంచెడి కృష్ణుఁగొల్చెదన్.

క. వత్సలఁగాచుచుఁదనరఁగ
మాత్సర్యంబునఁదనదరి మసలుచు వేడ్కన్
గుత్సితుఁడై దాఁగొనియెడు
వత్సాసురుఁజంపియలరు పరునిభజింతున్. 37

క. బకరూపుఁడగు దైత్యుఁడు
వికృతాకృతినోరు దెఱచివిసరుచు నెఱకల్
నికటంబు సేరుతఱిఁగని
వికలాంగునిఁ జేసి చంపు వెన్నుభజింతున్. 38

తే. గీ. గొల్లకుఱ్ఱల సరసను గూర్మి నెఱయఁ
జద్దులాఱగించుచుఁ దనచవులఁ దెల్పి
యూరుఁగాయలుఁ బచ్చళ్లనుల్లసమునఁ
జాఱిపప్పును సాపడుశౌరిఁదలఁతు. 39

తే. గీ. ధరవఱలు నఘాసురుఁ డజగరపురూపు
దనర మధ్యమార్గంబునఁ దనదునోరు
దెఱచియుండి సఖులఁ మ్రింగఁ దెగఁగఁ జేసి
సంగడీండ్రఁగాచి నెగడుచక్రిఁదలఁతు. 40

క. వత్సలుఁ బాలురుఁదానై
వత్సాధిపుఁడు నయితనరి పంకజజాతున్
మత్సరవిహీనుఁ జేసిక
వత్సలతఁ జెలంగఁ జేయు పరునిభజింతున్. 41

చ. చదలఁజరించు పక్షిగము
చయ్యనఁ బోవుచు వీచుగాలిచే
వదలశరీర పాటవము
వారినిమున్గుచు గ్రుంగుచుండఁ దా
నెదఁదలపోసి జీవతతి
యిక్కటులం బెడఁ బాపఁ గాళియు
బదమునుమార్పనిచ్చమయి
మార్గ్రోనఁబోవెుకృష్ణుఁగొల్చెదన్. 42

క. కాళియుకోలని గంతిడి
కాలినిమర్దనముసలిపి కాంతలు వేఁడన్
బాలించివిడిచి సదయతఁ
జాలెడుసంస్తుతులనందు శౌరిభజింతున్. 43

క. గోపులగోగోపికలను
నాపదపాల్సేయు నగ్గి యంతటఁజుట్టన్
గోపులనందుచు నిడుమలఁ
బాపఁగఁగార్చిచ్చు మెసఁపరుని భజింతున్. 44

మ. జలకేళిన్విహరించు నిచ్చవ్రెడమన్ సారోదకాస్థానముం
జలజాకీర్ణముహంసయూధయుతి కాసారంబుఁదాఁగాంచినో
పలతాంగ్యాళిదుకూల సంచయము శుభ్రంపుందరిఁబెట్టివే
జలముంజేరుదుబట్టలెత్తిచనువా చక్రాయుధుంగొల్చెదన్.

ఉ. నింగిమొయిళ్లమధ్యమున నిక్కుచుఁజుక్కలు వెల్గురీతిని
స్సంగలనిల్చి భూమిరుహశాఖలమధ్యను నీలదేహముం

బంగరుముద్దులాడముగ భాసిలుచుండఁగ గోపికాళి ను
ప్పొంగుచుమోసగించుతఱిభూరుమామెక్కి నకృష్ణుఁగొల్చెదన్.

క. బృందావనమున ఋష్యర
విందాననలమదినిఁగని విందుభుజింపం
బొందుగ నెమ్మదిఁదగనా
నందంబున వఱలునందనందనుఁగొల్తున్ 47

ఉ. గోపికలెందఱో కొలువ గోగణమెక్కుడుబాధనొందఁగా
గోపజనంబులెల్ల గుమిగూడియశక్తత మొఱ్ఱవెట్టఁగా
నాపదఁబాపగోధరము నత్యధికంపు సుశక్తినెత్తి యా
గోపులనాలదూడలను గోముచఁగాచిన కృష్ణుఁగొల్చెదన్.

క. నానావిధరుణాభటులఁగా సా
నందంబుగ నిజనగరిని నాయనికీయ
నందనుఁడై పరగుచు ద
న్నందఱుఁగొనియాడఁ జెచ్చు నచ్యుతుఁదలఁతున్. 49

సీ. ఒకలేమవిరిదానొప్పుగఁజేఁబట్టి
సరసంపుగీతలు సరవిఁబాడ
నొకచాన వెనువెంట వికసించుమోముతోఁ
బదములుదట్టుచుఁ బరగఁదొడర
నొక రామకరముల నొయ్యనఁగదుపుచు
హస్తముల్ సూపుచు హాసమొంద
నొక భామనృత్యంబు నొయ్యారమొలుకంగ
సలుపుచుఁబయ్యెదఁజక్కఁబరుప

తే. గీ. నొకతెయలయుచు వెనుదీయ నొకతెపాడ
వనితలెందఱో గుమిగూడి వఱలుచుండ
మగువలలయ రాసక్రీడ మఱపుఁగొలిపి
సంభ్రమంబునఁ జరియించు శౌరిఁదలఁతు. 50

సీ. వలువలందఱునూడ్చి వరుసగాఁదటమున
వరుసలుదీరఁగ సరగఁబెట్టి
కచములుపైఁజుట్టి కుచములుబిగఁగట్టి
జలములుసేయుచుఁ జలమువీఱ
జలజాక్షి యొకరిత జలములఁదోయించి
మోమునఁజల్లుచు మోదమంద
దానినవ్వలఁద్రోసి తరళాక్షి యొక్కర్తు
తద్దయుఁజల్లుచుఁ దనివితీర

ఆ. వె. వాలుఁగంటియొకతె వాలుగఁదాఁజూచి
భీతినఱచిగొంతు బిగువఁజుట్ట
నిట్టిందొకరిత నెత్తిపైఁజల్లెను
జలజముఖులవఱలు శౌరిఁదలఁతు. 51

సీ. కరకంకణంబులు ఘల్లుఘల్లనుచుండఁ
గాలిగజ్జెలొరసి కరము మొఱయ
విపులవక్షస్థిత వివిధహారంబులు
వెసవెస వీమల వింతుసేయ
మొలనూలుగజ్జెలు మురిపెంపుధ్వనులీనఁ
దలనుంచు కుళ్లాయి తళుకులలరఁ

దనువున నంగీలు దద్దయుమెఱయంగ
సిగముడివీడుచు సిరులుసెలఁగ

తే. గీ. జుట్టునముడిచిన విరులుచుట్టురాల
మోమునఁ జెఱుచెమ్మట లొప్పిముద్దులొలుక
గంతులేయుచు శాలుర బంతులాడు
చిన్నికృష్ణునిభజియింతుఁ జింతదీర. 52

క. అతుల బలాఢ్యముభుజగం
బతిశక్తిని నందుఁబట్టి నాకఁటగోవుల్
మతులు సెదరి భీతినఱవ
నుతిసేయఁగ జనకునివెత నుఱుమవె కృష్ణా. 53

తే. గీ. పండువెన్నెల గోపికల్ సిండికొలువ
వేణుగానంబుసేయుచు వేడ్కమిగుల
సకియలందఱఁ గొంపోవుశంఖచూడుఁ
జమరి పాలఁతులఁ గాచెడి శౌరిఁదలఁతు. 54

క. ఖురములఁ బుడిమిసిదువ్వుచు
ఖరశృంగముటెత్తి వడిగఁ గదకొనిఘోరం
గరముగనార్చు వృషాసురు
నరలోకముఁ బాయఁజేయు నరసఖుఁగొల్తున్. 55

క. ఘోషవ్రజమెల్ల మహా
ఘోషములుం బెదరనరిగి ఘోటకుఁడు వెసన్
భీషణముగఁ బోరఁబోదర
ఘోషులలరఁగేశిఁ దునుము గోపుఁదలంతున్. 56

క. నభమును భూమియుఁ జెదరఁగ
సభయంబుగ గోవర్గము చయ్యనఁ బాఱన్
విభుతం బోరు వృషాసుని
నిభమును హరిక్రియఁ జంపిన కృష్ణు భజింతున్. 57

తే. గీ. కువలయము చెదరనడచి గుజ్జుమెఱయఁ
గెలఁకులదరంగ ఘీంకృతి సెలఁగఁ జేసి
కువలయాపీడము గడఁగి క్రుమ్మఁ దోడర
జనులు నుతియింపఁ గడతేర్చు శౌరిఁ దలఁతు. 58

తే. గీ. మల్లవిద్దెలు నేర్చిన మాకు సాటి
ధాత్రి నెవ్వారు లేరని ధైర్యమూని
చాణూర ముష్టికుల్ ధీరమతుల
నన్నుఁ గూల్చక సమయించు నజు భజింతు. 59

సీ. పూతనదాఁ బోయి పాలిసెనుగటకటా
శకటాసురుం డేగి జమునిఁ జేరెఁ
గడఁగి తృణావర్తుఁ డడఁగెను దృఢకోప
ధేనుకుండుఁ జనియెఁ జీనుఁగ వ్యో
వత్సాసురుండటఁ బాసెను ప్రాణముల్
బకుఁడసురులఁ బాపికొనెను
వ్యోమకేశులు వడి నూపిరుల్ విడిచిరి
యఘుఁడంతనను మునుపడలి విడిచె

తే. గీ. మల్లులుదరిసేరి మసలి మాయమైరి
నెఱకడతేర్చి పేరిని నమ్మిగూడ

దంచుఁదలపోసికరవాల మరయుచుండ
వేగనొడిసి కంసుఁడుమును వెన్నుఁదలఁతు. 60

ఆ. వె. కంసుఁజంపి యొలమిఁ గాతియలోందెడి
తల్లిదండ్రులకడఁ దనయుఁడౌచుఁ
గట్టుఁద్రాళ్లు విప్పికడు సుఖమొందరా
జ్యంబుతాతకిచ్చు శౌరిఁదలఁతు. 61

సీ. గర్గాదిభూసుర కంకిరవులుతగ
వేదమంత్రవిధిని ద్విజులఁ జేయఁ
దండ్రియానతిఁగొని తనరారుపేర్మి న
వంతినిసకలవిద్వద్వరుఁడగు
సాందీపునొద్దన సంభ్రమంబొప్పఁగ
సర్వవిద్యలు నేర్చి సవినయముగ
దక్షిణసీయఁగఁ దాగురుసన్నిధిఁ
బూజించియడుగుడుఁ బుత్రుఁగోర

తే. గీ. గురునికోరికదీర్పంగ సరభసముగఁ
బంచజనుద్రుంచి శంఖమువడసి వెనుక
శమనుఁడడలుచు బాలుని సరగనీయ
గురునకర్పించిధన్యుఁడౌ గోపుఁదలఁతు. 62

ఉ. బందువుతల్లిరోశ్యసకి
భామినిఁజేయఁగనెంచరుక్మిణి
గొందలమందియావిధుఁడు
కోరికలుదెల్పుచు విప్రుఁబంపని

ర్మందరతంజరించియల
మానినిశత్రులుమూడఁదేరిపైఁ
గందువలాడఁగాఁదొడఁగి
కాంతగఁజేకొను కృష్ణుఁగొల్చెదన్. 63

సీ. నాదుతమ్మునడవి నందసూనుఁడు ద్రుంచి
మణిఁగొంచుఁబోవుట మమతఁగాదె
ఏఁక నెదిరిపోరవీరుఁడందురుగాని
దొంగపగిదిఁజాపద్రోహియనక
యంచుఁబలుకు ప్రసేనాగ్రజవాక్యంబు
విన్నతోడుతమది వెగడునొంది
లోకులుకాకులు లోకాపవాదంబుఁ
బాపఁదగునుగాని పడయఁదగద
తే. గీ. టంచుదలఁచి సత్వరముగ నడవిసొచ్చి
కాంచితథ్యము సారబారిగహ్వరమున
జాంబవంతుఁగెల్చియలగు జాంబవతిని
మణినిఁగొనితెచ్చి చాటిన మహిమఁదలఁతు. 64

చ. తనయపరాధసంచయము దవ్వదొలంగఁబ్రసేనుభ్రాతదాఁ
గనినిజకన్యకామణులఁ గాన్కగఁదీసుకభీతచిత్తుఁడై
వినయముపెంపుతోసభను వెచ్చుఁడనిగ్గని వేడఁబ్రీతిపైఁ
గినుకనుబాపిసత్యఁగొని కేరుచువానికిరత్నమీయవే. 65

సీ. కాళిందినిన్ను నే కామించియున్నానిఁ
గోరకన్నిలిచినఁ గూర్మిపరపి

విందానువిందులు విమతులై పరుగిడ
మిత్రవిందను గొని మెప్పు నొంది
నాగ్నజిత్తినిఁ గొని నాగబలంబున
గోవృషంబుల ద్రుంచి గోముమీఱ
శ్రుతకీర్తిపుత్రిక శుభగుణరాజిత
భద్రను జేపట్టి వాసికెక్క
తే. గీ. శత్రుమదగజహరియయి సంచరించి
సర్వలక్షణలక్షణ సరసఁ జేర్చి
శూరతతను జేరవఱలి శుభదినముల
నందఱఁ బరిణయంబగు నజునిఁ దలఁతు. 66

మ. సురరాజుం దనుమాడ నెమ్మనముతో శూరత్వ మొప్పారఁగా
నరకుం డేగుటఁ జూచి యోనరసఖా నన్గావ వేయంచు వేఁ
డ రయంబొప్పఁగ సత్యతోఁ జని నిశాటాశేసరుం జంపి యా
పురుహూతుం గను కాచినట్టి సదయున్ మూలున్నదా
కొల్చెదన్. 67

క. సురనాథుఁ డడలఁ దోడరఁగ
సరభసగతి వైరాయి పారిజాతము గొని వే
సరసతసాత్రాజితికిడి
పరువపుఁ గౌఁగిలిఁ గొసెడి వరదు భజింతున్. 68

క. బృందావనాంతరంబున
విందుగుడిచియుటఁ దనయరవిందముఖులనా
నందాబ్ధిముంపఁగఁ డకొని
యందంద విరులసరసెడు నచ్యుతుఁ దలఁతున్. 69

సీ. రుక్మంపుఁగాంతినిరూపించుపూవుల
రుక్మిణికిచ్చుచుతోసముదుపు.
లక్ష్మణంపువిరుల లాలసంబునఁ దెచ్చి
లక్షణకిచ్చుచులావుమెఱపు
సరసంపుసుమములసంభ్రమంబునఁగొని
సత్యకొసంగుచుసరసమాడు.
మాధవీకుసుమంబుమచ్చికఁగొని తెచ్చి
మిత్రవిందకొసంగి మేనునిమురు.

తే॥ గీ. కనకములనిడికాళిందిఁగాఁగిలించు
నిట్లుకాంతలనందఱ కిచ్చఁగొలుచు
బుష్పములనిచ్చి వరుసనుతుద మొనర్చి
సంతసించెడికృష్ణునిసన్నుతింతు. 70

సీ. రుక్మిణియొక చెంత రుక్మంపుఁబూవుల
సురఁటిసేతనుబట్టి సరవివీవ
సత్యభామసరస సంతసంబున నిల్చి
గంధముమేన నలందుచుండ
లక్షణయొక ప్రాంతలాలితంబుగ నిల్చి
వలయాదిభూషలు వరుసఁదొడుగ
మిత్రవిందవిరులు మేలుగముడువంగఁ
గాళిందియడుగులు గడుగుచుండ

తే. గీ. వాగ్నశక్తిప్రీతిఁ గురులు సవరించుచున
జాంబవతితిలకంబును జక్కఁబెట్ట

భద్రనీడంపు మడుపులు భద్రపరుప
భద్రపీఠుఁడౌ కృష్ణునిభజనసేతు. 71

సీ. రతనాలగోడలరాజిల్లు భవనము
భవనకుడ్యంబులఁ బటములలరుఁ
బటముల నందందవటిలు భూజంబులు
భువిజంబులనలరుఁ బులుఁగుపిండు
పులుఁగుపిండులునోళ్ళఁ బూరించుఫలములు
ఫలములుదిగఁ జాఱిపడునునేలఁ
బడుపండ్లనెత్తుక బాలురు తినుచుంద్రు
తినుచుంటఁగోఁతులు దిరుగఁజూపు

తే. గీ. కోఁతులంగని బాలురుగోలఁగొట్టు
నందమొప్పెడు నద్దాలనలరుచుండి
పట్టుపరుపులనొప్పెడు పడకటిండ్ల
గోపికాళిని విహరించు గోపుఁడలఁతు. 72

సీ. స్ఫటికంపుగోడల భాసిల్లునిలువుట
ద్దాలపైఁదనరు రత్నాలచయము
రత్నాలకాంతులరాజిల్లుహంసలు
చక్రాంగములఁబోలు సారసములు
సారసంబులలరు సారసచ్ఛాయల
ఛాయలనొప్పెడు సారజలము
జలతరంగంబుల జలజాతహితులుంద్రు
సంగడిమెలఁగెడుజలచరములు

తే. గీ. సరసులదరిని గేకులుదాటుచుండు
నట్లలరెమచిత్తతువులయందమెసఁగు
పడకటింట్లనురక్తిమైభాజనముగ
గోపికాళినివిహరించు గోపుఁదలఁతు. 73

సీ. రతనంపుదీపాలరహించుగోడలు
గోడలనంటుచు కుందసరులు
సరులతోనలరారుసరసంపుఁబటములు
పటములభాసిల్లుభటచయంబు
భటులతోరాజిల్లుఁ బాలకబృందంబు
పాలకాళినలరుఁబాలవిరులు
పాలవిరులనొప్పుభక్తగణంబులు
భక్తులదీపించుముక్తివిధము
తే. గీ. ముక్తిపథము తేజరిలునుమునిచయమున
మునులదేహంబులొప్పునుముదిమిదెలియ
నిట్లుదీపించుకేళికయిండ్లలోన
గోపికాళిసఁగ్రీడించు గోపుఁదలఁతు. 74

సీ. బంగారుసరిగలవలువలు మేల్కట్టులు
మేల్కట్టులలరునుజల్కగములఁ
చిలుకలుభజింపఁజిగురుజొంపంబులు
చిగురులనొప్పును జాజులవిరులు
విరులనునందందవిలసిల్లుమధువ్రతంబు
మధువ్రతనాదనెపమధుపచయము

మధుకుంభము లెగయుచు మందలై పరఁగును
బరుగిడు వేళలఁ బత్తు లెగయుఁ

తే. గీ. బత్తు లెగయుటఁ గాంచుచుఁ బక్షిహారులు
చేతనుగులను నేతెంచు చిన్నె లుంచు
నంద మొప్పారు కేళిగృహాంతరముల
గోపికాంగఁ గ్రీడించు గోపుఁ దలఁతు. 75

ఉ. గందములాది మేనవర కామినులంగుగఁ జుట్టికొల్వఁగా
నంద మెలర్పఁగేళి భవనాంతరసీమను సిల్పిసత్యనుం
గొందలమందఁ జేసి యొకకొంతపిఱుఁదను గేళ్ళుదాఁటనా
నందము గల్గఁ జేసి వడి నారుగ ముద్దిడు కృష్ణుఁ గొల్చెదన్. 76

మ. అలనాకంబున దేవతాలి నలుకన్ హాహాయనం ద్రోలి భూ
జలతాకుంజనగాదులం బరపి రాజారణ్యదావాగ్నియై
కలనం జిక్కిన రాజులన్ దునుముచుం గాతాలిబాధించుచున్
దులువౌ బాణుని గర్వమేర్చియులపైఁ దూలింప వేధూర్జటిన్.

క. బలగర్వంబున నంధత
వలయమ్మున గనలమికొంటఁ బౌండ్రకుఁడు వెసన్
గలహప్రియుఁడై గడుకొని
కలనం గదిసినఁ దునుము బకరిపు భజింతున్. 78

మ. సరవిన్ రాజులఁ బట్టిచంపుచు జరాసంధుండు దా రాజ్యమున్
వరకుల్ వెట్టుచు రాజకాంతలవడిం బాధించుచున్ దుష్టుఁడై
పరవన్ భీమద వానలంబు గొనియా పాకారిసూనుండు దా
సరగన్ వాయుసుతుంగాఁగఁ గాల్పా వెజరాసంధుని గృష్ణుఁడా.

ఉ. భూపతిసంఘముల్ విమలపుణ్యులముల్ మునిసింహులుం సభం
బాపహరుండు కృష్ణుఁడ సమర్చనకుం దగునంచుఁ బల్కునో
భూపయమాత్మజా యిచటఁ బూజలనందఁగఁ గృష్ణుఁ డొప్పడం
చోపక పేర్లు చైద్యునట నొద్దికమూర్ఖునకృష్ణుఁ గొల్చెదర్.

క. వైదర్భిపరిణయమ్మునఁ
దాఁదలపడి యోడిపోయిఁ దఁదపమున హరుచే
మాదిరి లేనివరముగొని
చీఁదఱిగొని యెదురు సాళ్వుఁ జెండవె కృష్ణా. 81

ఆ. వె. దంతవక్త్రుఁ జంపితిగఁ గ్రూరరాజులం
బీచమడఁచి మిగిలి పేరునొంది
రాజనీతిఁ బరపి రాజులఁ బాలించు
కృష్ణుదలఁతు నెల్లతృషలు దీర. 82

క. ధరపై సఖుఁడు కుచేలుఁడు
గురుతర దారిద్ర్యజలధిఁ గోడాడుచు నీ
చరణజలజములఁ గాంచఁగ
మురహర పోషింప లేదె మోదంబలరన్. 83

క. జనులు ముదంబునఁ జేసెడు
వినుతులు సెవులార వినుటఁ బెంపగు హర్షం
బునఁ గంసవిహాతులనుతులఁ
గన వేఁడజననిఁ దనుపు బకరిపుఁ దలంతున్. 84

క. తనసుతులు పుడమిఁ బుట్టియు
మనువెంట నమడియుచుండఁ జెల్లగు వారలోఁ

జనిదురపిలుభూసురునకుఁ
దనయులనొసఁగితని పెంపుగదాధరుఁదలఁతున్. 85

ఉ. పాండవమధ్యముంగడు నపారబలున్విమలాంతరంగునీ
యుండను జేసి మెల్లెడల నత్యధికంబుయశంబుగల్గునా
ఖండలునాజిఁ గెల్చియుల ఖాండవకానన మేర్చు పావకుం
బాండుసుతుండుగా చెవను మన్ననవిల్చినకృష్ణుఁ గొల్చెదన్.

శా. నానారాజసభన్సుయోధనుఁడుదా నారీమణింగృష్ణనో
సీనం జేర వెయన్న దుర్మతినిదు శ్శీలుండుదుశ్శాసనుం
డేనాఁడిన్వడిఁబట్టఁ జేలమునన న్నీశాదయాసింధువా
మానంబిమ్మోడఁగావవేయనుడు సమ్మానంబునంబ్రోవవే.

చ. మొదటనుబంధునైతనరి ముఖ్యునిజేసుకబంధుకోటిలోఁ
బిదపనుబద్ధసఖ్యమున వృద్ధికిఁ దెచ్చితి సంతసంబుమైఁ
ముదకిలబావఁ జేసితగఁ దోలిపితేరు ససంభ్రమంబుగన్
వదలకపార్థుగాచుగతి వైళమురామముమకృష్ణ మొక్కెదన్.

ఉ. రాజసంభ్రాంతరాళమునరంజిలఁగృష్ణుఁడ రాయబారివై
జేజమెలర్పధర్మజుని ధీరతదెల్పుపుపల్కుపల్కఁగా
రాజసమొప్పనీకు నపరాధముసేయఁదలంపనంధుఁడా
రాజనకఖులిచ్చియులరారఁగఁజూపవివిశ్వరూపమున్. 89

ఉ. సారథివై కిరీటికటఁ జక్కఁగఁజేయనుదోలుచున్మహా
పారరణావనిన్సరగ భక్తసమూహమునంతరింపఁగా
సారపదార్థతత్త్వరస సంగ్రహమొప్పఁగఁజెప్పితీవుసం
సారవిదూరహాదియుల సారసుగీతనుగృష్ణ గావుమా. 90

ఉ. ధర్మములన్ని యున్నడపి తద్దయుఁ గొల్చుచునిన్ను నొక్కనే
నిర్మలబుద్ధితో మసలు నీదగుభక్తులఁ బ్రోతునంచునీ
నిర్మలగీతలన్ముగుల నిశ్చయ మొప్పఁగఁ దెల్పినట్టినీ
ధర్మమువీడకిచ్చమెయి ధన్యుని జేయుము కృష్ణ మొక్కెదన్.

ఉ. పాయక కంటిరెప్పవలెఁ బార్థుఁడుగాచుచునాగరోత్తమున్
బాయఁగఁ జేతునంచలిగి ప్రాణములాద్రిలెయంబు మేనులన్
కాయిడి పెట్ట నెంచియట రంజిలనాలము సేసిముందటన్
గాయువు పెంపు సేసివడిఁ గాచినకృష్ణునిభక్తిఁ గొల్చెదన్. 92

ఉ. సందడి లేక యొల్లపుడు సంభ్రమ మొప్పఁగఁ గోపికాళి నం
దందను బోరనీకయిల నన్యులదండ్యులశిక్ష సేయుచుం
గందెలుపక్రియాలెదా సతతిఁ గన్నులనద్దుక ప్రీతిఁ జేసియా
దిందన కెల్లతావులని జేచ్చనుగాచెడికృష్ణుఁ గొల్చెదన్. 93

చ. జయవిజయాఖ్యభక్తులట సాయుధపాణులు నిన్ను భక్తిమై
జయజయయంచ నంతగుణ సారసుధారసపానులై సదా
నయమున గొల్చునత్తఱిన నన్యపు శాపమునందుటన్మహా
భయదనిశాటరూపులగు భగ్నులముమ్మరుదీర్చిప్రోవవే. 94

శా. దేవేంద్రాదిసురల్ మహాభయముచేఁ దేజంబుకోల్పోయి తా
రావైరిత్యధికంపుఘాటివశులై హాహాగతిన్ వేదసం
భావింపంగనపూర్వమా నలఁతరూపానన్ని శాటాధముల్
భావంబందుమునుంగ నాకులసుధాపానార్హులం జేయవే. 95

ఉ. వేణునినాదముప్పొనెడు వేడుక వేల్పులు బాముమాటునా
ఏనెలంపారవైవవల విద్దెలతల్లి ముగంటవచ్చగా

ధేనువులజ్జులెత్తవినుతింపఁగ గోపకులంబు పాడునా
గానవిలోలుఁ గృష్ణునధికంపుసుభక్తిఁ గొల్తునిచ్చలున్. 96

ఉ. తాపసబృందముల్ భువిసితాంతమునిర్గుణమూర్తివంచునీ
రూపమునిల్పికాదె మదిఁ గ్రూరపుఁ బాపము నొందనీయరే
పాపముఁ జెంతరాక శరభంగమునీంద్రుఁడు ముక్తిఁ బొందఁడే
పాపముఁ బాపు మ్రొక్కెదను వాసవసోదర గోపపాలకా. 97

చ. త్రిపురులఁ జంపి తాధరణి దేవ్రులబాధలమాన్ప నెంచియా
విపులజటాధరుండు కడు నీకనుబోరుచుఁ జంపుచుండఁగా
శ్యాపివడి నినుచుఁ జెననఁ జచ్చినదైత్యులు లేచిపోరఁగా
నపఁరుడసేవగా దివిజయంబొనగూర్చితి కృష్ణ మ్రొక్కెదన్ .

మ. సమరక్షోణినిసంచరించియిలరా జానిక గర్వంబుమా
న్పిమ కేభంబులసాకురీతి వడిభూ పేంద్రాళికిన్నితులన్
సమరాంతస్థితమర్మముల్ దెలిపి వే శౌర్యంబుమీఱంగ నే
మమురంజిల్లఁగఁ జేసినిల్వ వెహారీ మారాత్మజామాధవా. 99

మ. నరనారాయణ రూపభేదములఁ గో నారాయణుంబోధకున్
నరుశిష్యోత్తముఁగాఁగఁ జేసి సుకరా నవ్యంపుమార్గంబునా
నరుమూలంబునఁ దెల్పి భక్తులను నానాపాపులన్గాచునా
సరసంపుంగుణరాశిఁ గొల్తుయదువంశాంభోధిశీతాంశునిన్ .

చ. అరమరలేక సీసగసనంజలి విచ్చినయంబు మీఱభూ
వరగణమొప్పసిచరణపద్మములంటఁగనద్దిగాంచి వే
సరసపు మొల్కఁబెంచిదయఁ జక్కఁగ ధాత్రిని నేలఁ జేయవే
సరసగుణాఢ్య కృష్ణ రభసంబునఁ గావగదయ్య మొల్లెడన్. 101

మ. కలికాలంబిటవచ్చుచుంటఁగమలాకాంతామణీయుక్తుఁడై
యలసృష్టిస్థితినాశకర్తయన శేషాద్రీంద్రవాసుండునై
యలదివ్యాకృతి వేంకటేశుఁడనగా నీలీలఁదానిల్చుభ
క్తులపాపంపుబయోధితారకుముకుందుంభక్తిమైఁగొల్చెదన్.

క. సంసారజలధిదాటఁగఁ
గంసారియెనావయంచుఁ గాంచితిభక్తిన్
ధ్వంసమొనర్పియఘంబులు
సంసారిననుఁబ్రియమునఁ జయ్యనఁగనుమా. 103

క. నీవేసఖుఁడవుమంత్రియు
నీవేతలిదండ్రులెపుడు నిజముగ నాకున్
నీవేగురుఁడవుబంధువు
నీవేపోషకుండవగుదు నీరజనాభా. 104

ఆ. వె. పక్కిరౌతువగుచుఁబత్తులగతినున్న
భక్తజనులఁగావఁబరుగుదీయు
శపథమూనువాఁడసరభసగతిఁగృష్ణ
గమ్మునన్నుఁగావరయముతోడ. 105

సీ. పలుకులనీనామపఠనంబెమఱినాకు
మాఱువిధమెఱుఁగమారజనక
నడకలనీయదు నటనంబెతలపోఁత
యన్యమెఱుంగనుసంబుజాక్ష
తనులనునీయదుపరిపాలనానీతి
పాయదునామదిఁబద్మనాభ

విదురసునీదగునీలమేఘశ్యామ
లాకారమేకంగగానసజ్జనక

తే. గీ. సర్వవిధములనిన్ను నే స్మరణసేతుఁ
గాలభేదంబులేక త్రికాలవేది
గొల్చుభక్తునిసదయతఁగోర్కెదీర్ప
రావె శ్రీకృష్ణ ! గోవింద ! రభసగతిని. 106

ఉ. నీయమలేదు నామకడ నిర్మలబుద్ధినిఁగొల్తు నన్ను నే
నేమియుమంత్రరాజమును నిచ్చను నేర్వను నీదునామమే
నేమమటంచు నేర్చితిని సిద్ధము సేతులుమోడ్చి మ్రొక్కెదన్
నామదినిల్చి యెల్లపుడు నన్దయఁ గావుమయాదవోత్తమా.

క. జలదశ్యామలరూపా
విలసన్నవ వారిజదళవిపులతరాక్షా
జలజసఖసోమనయనా
సలిలాకరమధ్య శయనసర్వశరణ్యా. 108

క. కేశవనారాయణగో
పేశావామనమురారి విష్ణుపదేశా
యీశాత్రివిక్రమహృషీ
కేశామాధవసరహరి కృష్ణభజింతున్. 109

క. దామోదరమధుసూదన
భూమీశాజలజనాథముక్తిపదేశా

సామాదిగానలోలా
వేమారుదలఁతు నినునెద వెన్నుఁడకనుమా. 110

తే. గీ. శతమునకుఁ బైని నవతారసంఖ్యదనరఁ
బరమపూరుష నీదయఁ బద్యముల
రచన మొనరించి నీపదార్పణము సేయు
ధన్యతనుగంటి శ్రీకృష్ణదనుజవైరి. 111

తే. గీ. విదితమౌ నీదు చరితము విశదముగను
దెలుప నెవ్వాఁడు సమకట్టుఁ దెగువఁ జేసి
తెలుపఁదలంచిన శేషుఁడు దెలుపఁగలఁడె
కవదు చేకొమ్ము శ్రీకృష్ణదానవారి. 112

మాలిని. వితతసుగుణశోభా విస్తరారాతిసింహా
నతనుతగీతా నాగరాజాంసతల్పా
యతులశుభచరిత్రా యార్తభక్తాళిరక్షా
యతిభుజబల తేజా యాదవేంద్రాళివర్యా. 113

ఫలశ్రుతి.

క. కృష్ణస్తోత్రము సదివినఁ
గృష్ణుఁడు మదినిల్చి విపుల శ్రీలనొసంగున్
దృష్టులు సర్వము దీర్చును
వృష్టికగిది నఘచయముల వేగదహించున్.

10 619